

מ"ת 52659/10/14 - מדינת ישראל נגד ראפת דבש, ראמי דבש, מחמוד דבש

בית המשפט המחוזי בירושלים

13 נובמבר 2014

בפני כב' השופט ארנון דראל

מ"ת 52659-10-14 מדינת ישראל נ' ראפת דבש

מ"ת 2215-11-14 מדינת ישראל נ' ראמי דבש ומחמוד דבש

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד בני ליבסקינד
(פרקליטות מחוז ירושלים)
נגד
1. ראפת דבש 2. ראמי דבש 3. מחמוד דבש
ע"י ב"כ עו"ד אריאל עטרי

המבקשת

המשיבים

החלטה

מבוא

1. נגד המשיבים (להלן: "ראפת", "ראמי", "מחמוד") הוגש כתב אישום (מתוקן) המייחס לראפת ביצוען של עבירות חבלה בכוונה מחמירה - לפי סעיף 329(א)(1) ו-(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") - 3 עבירות ונשיאת נשק - לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, לראמי ולמחמוד - עבירות חבלה בכוונה מחמירה - לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין והחזקת נשק - לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין. הבקשה שלפני היא להורות על מעצרו עד לתום ההליכים.

2. לפי המתואר בכתב האישום:

א. ביום 10.10.14 בשעות אחר הצהריים התעורר ויכוח בין אברהים חמאדה (להלן: "אברהים") לבין מספר אנשים ממשפחת דבש על רקע עבודות בנייה וחציבה שעשה אברהים בבית שאותו הוא בונה בסמוך למגורי משפחת דבש בצור באהר (להלן: "הבניין"). הוויכוח הוביל לכך שאברהים הותקף על ידי כמה מבני משפחת דבש ונמלט לעבר הבניין. לאחר מכן יצא אברהים עם אביו בדרכו לבית הישן במגורי בני משפחת חמאדה. בעת שעלו ברחוב איכסאן לעבר מתחם בית המשפחה פגשו השניים בראמי ובמחמוד ובאנשים נוספים מבני משפחת דבש והתפתחה קטטה.

ב. בשלב מסוים נכנס ראמי לביתו ויצא ממנו כשברשותו אקדח.

- ג. באותה עת התאספו במקום מספר רב של אנשים משתי המשפחות והחלו להתעמת. ראמי ומחמוד ירו באקדח לעבר צעירים ממשפחת חמאדה כדי לפגוע בהם ולהניסם. במהלך הירי הסביר מחמוד, שהוא אביו של ראמי, לבנו כיצד לכוון את הנשק לעבר בני משפחת חמאדה במטרה לפגוע בהם.
- ד. במהלך העימות הגיע ראפת ברכבו בסמוך לאברהים. הוא ירד מהרכב, הוציא ממנו רובה צייד וכיוון אותו לעברו של אברהים וירה לעברו מטווח קצר. בעת הירי הסיטו אחרים, שהיו במקום ועמדו בסמוך לראפת, את קנה הנשק וכך הכדור שירה החטיא את אברהים ופגע בקיר סמוך. בעקבות הפגיעה עפו נתזים מהקיר שפגעו באברהים ברגלו ובחזהו והוא נמלט מהמקום.
- ה. בהמשך לכך ירה ראפת ברובה הצייד לאוויר כאשר ראמי ומחמוד יורים באקדח. בני משפחת חמאדה נמלטו מהמקום בעוד המשיבים ואחרים רודפים אחרים.
- ו. אחד הנמלטים היה מועתסם חמאדה (להלן: "**מועתסם**") ואילו הצטרף אביו, חמאדה חמאדה (להלן: "**חמאדה**"). השניים עמדו והסתכלו על ראפת שירה באותה עת לעבר חבורת צעירים ממשפחת חמאדה שעמדו במרחק מהם. חמאדה ניגש לראפת אחז בנשקו והסיטו מעלה תוך שהוא דורש ממנו להפסיק ולהשתמש בנשק. בתגובה כיוון ראפת את הנשק לעבר חמאדה ואמר לו "עכשיו אני אירה בך". מספר אנשים מבני משפחת דבש שהבחינו במתרחש ניסו להניא את ראפת מלירות בחמאדה תוך שהאם צועקים לעברו שלא ירה אך הוא ענה להם שיעזבו אותו מאחר והוא רוצה לירות בו.
- ז. ראפת ירה לעבר חמאדה שהיה במרחק מטרים ספורים ממנו, אך מועתסם שהבחין בכך דחף את הנשק והסיטו מעלה כך שהכדור נורה לאוויר והחטיא את חמאדה. כתוצאה מאחיזתו בנשק נכווה מועתסם בידו הימנית.
- ח. אברהים יצא מביתו. ראפת הבחין בכך כיוון אליו את הנשק וניסה לירות לעבר אברהים אך הנשק לא ירה. לאחר מכן הוא ניסה לירות שוב אך הכדור נורה באוויר.
- ט. לאחר שהייתה רגיעה מסוימת התחדשו העימותים. אדם בשל עבדאללה חמאדה (להלן: "**עבדאללה**") עלה על גג בית הסמוך לביתו כשהוא צועק ומנופף בידיו לעבר הנוכחים כדי שיפסיקו לירות. ראפת ועמו אחרים ירו כדורים לעבר עבדאללה ולעבר מתחם בתי המגורים של המשפחה. כתוצאה מהירי עבדאללה נפגע מרסיסים ואושפז.
3. לטענת המבקשת ברשותה ראיות לכאורה להוכחת האישום וקמה עילה למעצרו של המשיבים. המשיבים מתנגדים לקיום ראיות לכאורה. הם סבורים כי לא קיימות ראיות כלל ולמצער לא קיימות ראיות שיש בהן כדי להצדיק את הגבלת חירותם בדרך כלשהי. המשיבים טענו בנוסף לטיעון לעניין הראיות גם לקיומם של מחדלי חקירה ואפליה פסולה ביחס אל המשיבים לעומת אחרים שביצעו לכאורה מעשים דומים.

ראיות לכאורה

4. על מנת להקל על רצף הדברים אפרט תחילה את הטענות המופנות כלפי ראפת וכלפי ראמי ומחמוד במסגרת כתב האישום המתוקן. כלפי ראפת נטענים המעשים הבאים:

א. הגעתו ברכב במהלך העימות בסמוך לאברהים. ירידתו מהרכב, הוצאת רובה הצייד וירי לעבר אברהים מטווח קצר, שגרם כתוצאה מהסטת הנשק לכך שעפו נתזים ופגעו באברהים ברגל ובחזה.

ב. ירי ברובה הצייד לאוויר.

ג. כיוון הנשק לעבר חמאדה והאמירה כי עכשיו יירה בו. הירי לעבר חמאדה וההחטאה בשל הסטת הרובה על ידי מועתסם שנכווה ביד הימנית.

ד. ניסיון הירי באברהים בשל כך שהרובה לא ירה וירי כדור באוויר.

ה. הירי על עבדאללה שהיה מצוי בגג הבניין ונופף בידיו.

5. בכל הנוגע לראמי ומחמוד - הרי שכתב האישום ממוקד יותר ועניינו השימוש שעשו שניהם באקדח, שהיה בביתו של מחמוד, לירי על בני משפחת חמאדה בשלב המוקדם יותר של האירוע.

6. בהיעדרן של ראיות מדעיות כלשהן הרי שטענות המבקשת לראיות לכאורה נשענות בעיקר על סדרת הודעות שנגבו במהלך החקירה מבני משפחת חמאדה. להלן אסקור בקצרה את האמור בהודעות השונות ולאחר מכן אפרט את טענות הצדדים ואבחן אותן. מאחר ואין מחלוקת אמיתית על כך שהתקיימה קטטה שכללה שימוש בנשק והסבה פגיעות בגופו של עבדאללה (בחלק האחרון של האירוע) אתמקד בראיות המתייחסות לחלקם של המשיבים באותם אירועים.

גרסתו של אברהים חמאדה

7. לפי כתב האישום - מחלוקת בין אברהים חמאדה לבין בני משפחת דבש היא שהובילה לאירועים כולם. אברהים נחקר ביום 12.10.14 בשעה 14:52 והוא מתאר בהודעתו את התקרית בינו לבין בני משפחת דבש ואת חילופי הדברים שהוחלפו. את שאירע לאחר חילופי הדברים הוא מתאר כך (ההדגשות הוספו):

"היו עם האני רמי מחמוד מחמד דבש ועמיד אחמד רמזאן דבש הבן דוד שלו. הם שלושתם קפצו עלי

והיה כלים. עמיד היו לו כלי ששמו לום והאני עם מגרפה והשלישי היה עם אלה גדולה שזה היה רמי. רמי נתן לי מכה בידו (מראה לפי פציעה בשריר האמרה הימנית מבפנים באורך חמישה ס"מ לערך ופציעה בחזה העליון צד שמאל באורך של שמונה ס"מ לערך) ונתנו לי שלושתם מכות...

נפגשנו באמצע מול הבתים של שהשתלטו עליהם משפחת דבש והם יצאו באופן פתאומי יחד עם עוד נוספים בינם אחדד דבש שמכונה נאדייה וריאד מחמד רמדאן דבש והיו אתם עוד צעירים הרבה שאני לא מכיר את השמות שלהם. האני בא אלי ותפס אותי מאחורה מהגרן ואני הסתובבתי אליו וראיתי שיש סכין ביד... האני ניסה לתקוף אותי בסכין ואני הצלחתי לתפוס לו את היד והוא לא הצליח לדקור אותי ... **רמי נכנס לבית שלו בבניין אל איסכאן וחזר אחרי דקה עם אקדח ביד כאילו האקדח כבר היה מוכן והיה על שולחן והתחיל לירות באוויר.** אני התחבאתי מאחורי מכונית...**בזמן שאני מתחבא מאחורי המכונית שזה עשרים מטר מרמי ראיתי שאבא שלו מחמוד מחזיק לו את היד עם האקדח ומלמד אותו איך לירות עלינו באופן ישיר בלי חשבון וכלי בושה.** ראה אותם גם אוסמה וגם מועתסם הבן של אחותי. אני ברחתי למטה וברחוב הלכתי מסביב ועליתי עם הרחוב לכיוון הבית הישן שלי. בא רכב מסוג קאיה ג'יפ בצבע לבן. **בנהג היה ראפת מוצטפא דבש, עמד לידי יצא מהרכב שלו כשהוא לובש גלביה לבנה והוציא רובה ציד (אומר חרטוש) שהיה ליד כיסא הנהג הצבע שלו שחור והגב שלו חום והאורך שלו שמונים ס"מ.** הוא כיוון את הנשק לכיוון שלי כשאני חמישה מטרים ממנו. הוא ירה לכיוון שלי והיו לידו בחורים שהרימו לו את הנשק לאוויר והכדור לא פגע בי אלא בקיר לידי ומה שעף מהקיר פגע בי גם ברגל וגם בחזה שלי (הנ"ל מפשיל מכנס צד שמאל ואני רואה שתי פציעות על השריר הקדמי של הירך וכן מרים חולצתו ורואה פציעה נוספת בחזה תחתון צד ימין). אני ברחתי לבית איפה שאני גר."

8. את ההמשך, לאחר שנפצע כתוצאה מנתזי הירי שירה לטענתו ראפת בקיר הוא מתאר כך:

"אני הייתי עם סנדלים אז החלפתי לנעליים ויצאתי לרחוב לראות מה הולך בחוץ. **ראפת היה בחוץ ליד הבית שאני גר בו במרחק של עשרים מטרים וכיוון שוב את אותו נשק לכיווני ומשך את החלק העליון של הנשק ולא יצא לו ירייה.** הוא משך עוד פעם והרובה עלה לו למעלה כשהוא ירה והכדור עף לאוויר. אני ברחתי לתוך הבית."

9. בהמשך הודעתו מתאר אברהים כי אנשי משפחת דבש החלו לזרוק אבנים על המכוניות ואדם בשם בלאל מאג'ד דבש שלבש חולצה חומה זרק בקבוק תבערה על הונדה סיווק לבנה ושרף אותה.

10. לקראת סיום הודעתו מתייחס אברהים לחלק השני של האירועים שבו נורה לכאורה עבדאללה. הוא מציין כי בן דודו עבדאללה:

"היה על הגג שלנו כי משפחת דבש היו יורים עלינו. היו להם אולי חמישה כלי נשק או יותר. רמי היה עם נשק והאני עם נשק ומצטפא אחדד דבש עם נשק וראפת דבש. מצטפא היה על

גג הבית עם אקדח וירה שישה או שבעה כדורים ביד אחת...האני היה עם רובה קטן כזה ... רמי ואבא שלו מחמוד היו בעלייה עם אקדח וירו עלינו. ראיתי איך אבא של רמי מחזיר לו את היד ועוזר לו לכוון עלינו שיירה נכון והיו מעבירים את האקדח בינם. על הגג היה עמיד אחמד דבש והיה לו את אותו חרטוש שהיה עם ראפת וגם היה יורה. מתי שעבדאללה היה על הגג הוא סימן להם בידיים שיפסיקו לירות שיש לנו ילדים בור ויש ילדים ונשים בבית והם לא הפסיקו לירות. מהירי נפגע עבדאללה בגוף שלו ובידיים שלו כי ניסה להגן על הפנים."

11. אברהים נשאל עם סיום חקירתו האם תפסו משהו שמוכיח כי ירו עליהם. הוא השיב כי למועתסם יש שקית עם תרמילים שהוא מצא עשרה מטרים מהבית שלו.

12. מהודעתו של אברהים עולה אפוא כי הוא מפליל את ראמי ומחמוד בירי - הן בשלב המוקדם של האירוע והן בשלב המאוחר יותר (בעת שנורה עבדאללה). עוד עולה כי הוא מפליל את ראפת, שאותו הוא מזהה, גם עם שם אביו, בירי כלפיו - שלא צלח בשל הרמת הנשק על ידי בחורים שעמדו בקרבת ראפת דבר שהביא לפגיעתו מנתזים שנבעו מפגיעת הירי בקיר. אברהים מפליל בהודעתו גם אחרים ובהם האני, עמיד ובלאל דבש.

גרסת אוסמה בכיראת

13. אוסמה בכיראת הוא בן דודו של אברהים חמאדה והיה עמו בזמן האירועים. התיאור שנתן בהודעה מיום 12.10.14 בשעה 16:28 מתחיל בבעיות שהחלו בין אברהים לבין משפחת דבש. הוא מספר על ידיו האבנים על בני משפחתו וכי בשלב מסוים החל ירי מלמטה. את ההמשך הוא תאר כך:

"אני ראיתי את מחמוד דבש והבן שלו רמי שעומדים בתחילת הבניינים שלהם למטה ויש להם ביד אקדח והיה יורה לכיוון שלנו. היריות יכלו לפגוע בהרבה אנשים כי באו הרבה להפריד וגם להסתכל מה קורה... כל אחד מהם ירה בנפרד גם מחמוד וגם הבן שלו רמי... שמעתי מבחורים ברחוב שראפת בא עם הג'יפ שלו... תוך כדי שעליתי ראפת מוצטפא דבש ירד עם הג'יפ שלו לאיבכאן והחנה את הג'יפ שלו למטה ועלה לכיוון שלי. שמעתי קול של ירי והסתובבתי וראיתי את ראפת עומד אולי שלושים מטר ממני והיה לו רובה של חרטוש..."

גרסת מועתסם חמאדה

14. מועתסם הוא בנו של חמאדה חמאדה ובן דודו של אברהים. הודעתו נרשמה ביום 12.10.14 בשעה 17:20. לדבריו ראה את האני דבש כשהוא עם סכין שחיטה שלה ידית צהובה והוא מנסה להתקרב לאברהים כדי לדקור אותו. הוא תפס את האני כדי שלא ידקור את אברהים וכתוצאה מכך נגרמו לו חתכים בידו. בהמשך הגיע ראפת למקום:

"בינתיים בא ראפת דבש שהוא לבוש ג'לביה לבנה וירד מהרכב שלו רכב לבן... הוא היה מעלינו יותר

רחוק וירד מהרכב שלו והתקרב אלינו והיה לו נשק ציד ביד שהיא בצבע שחור ועליה חלק עץ חום. שמעתי תוך כדי את הצעירים של המשפחה שלנו אומרים נשק נשק אז הסתכלתי לצדדים וככה ראיתי את ראפת מגיע עם הנשק. תוך כדי הסתכלתי על בנין אל איסכאן שמשמאל ויצא משם עמיד דבש והיה לו ביד נשק מסוג אם פי 5 במרחק חמישה מטרים ממנו והיה מכוון את הנשק לכיוון הגוף שלנו בין הראש לבין הבטן וניסה לירות אבל נתקע לו הנשק...

מהבנין בצד ימין גם באותו זמן יצאו מחמוד ורמי הבן שלו והיה להם ביד אקדח. הם היו עשרים מטרים ממני. ראפת הגיע לידינו ושהיה עומד לידי הוא ירה ברובה ציד באוויר. כשהוא ירה כולנו ברחנו למעלה ותוך כדי הצעירים של משפחת דבש היו יורים גשם של אבנים על הבתים שלנו ועלינו. ראפת ועימד רדפו אחרינו עד למעלה... ראפת היה עומד לידי וממלא את הרובה ויורה (כוונתו דורך ויורה) ממלא ויורה שלוש יריות והמרחק בינו לבין הצעירים שלנו היה חמישים מטר. כשראפת ראה שאני ואבא שלי עומדים לידו הוא הסתכל על אבא שלי וכיוון את הנשק אלי. הבחורים שהיו לידו ממשפחת דבש שאני לא יודע מה השמות שלהם ניסו למנוע ממנו לירות ואמרו לו שלא יירה אבל הוא היה אומר תעזבו אותי אני רוצה לירות בו. אני ראיתי שראפת מכוון את הרובה לאבא שלי והתקרבתי אליו ודחפתי לו את הנשק לאוויר ושהנשק שלו היה בזווית של ארבעים וחמש מעלות ראפת ירה ויצאה אש מהנשק שלו ושרפה לי את היד (אני רואה סימני שריפה ביד ימין מאיזור כף היד עד לאמה בצורה של נקודות נקודות) סחבתי מהיד שלו את הנשק ובעטתי בו ברגל שלי. זרקתי את הנשק על הקרקע. בא אמיד דבש והרים את הנשק והמשיך לירות על בחורים שלנו של משפחת חמאדה."

15. מועתסם מסר שני תרמילים לחוקר בעת סיום הודעתו.

16. גרסתו של מועתסם תומכת אף היא בעדותם של אברהים ואוסמה בקיראת בדבר השימוש באקדח מצד ראמי ומחמוד לירי וכן הירי שנעשה מצדו של ראפת לעבר חמאדה, הסטת הרובה על ידי מועתסם והפגיעה בידו. גרסת מועתסם נתמכת בתיעוד שנעשה על ידי החוקר לסימני שריפה על ידו.

גרסת חמאדה חמאדה

17. חמאדה מפרט את גרסתו לאירועים והוא מזכיר, בין היתר את ראפת בשמו המלא - ראפת מצטפא מחמד דבש. לגבי ראפת הוא אמר את הדברים הבאים:

"אחר כך בא ראפת מוצטפא מחמד דבש עם נשק ארוך ושחור והיה ממלא ויורה ממלא ויורה ממרחק של מספר מטרים לכיוון כל השמות שאמרתי לך וגם אלה שבאו להפריד. היא היה עומד ככה ויורה (מדגים עמידה עם רגל קדימה ורגל אחורה עם נשק בגובה המותניים ואחר כך מתכופף על ברך אחד ומראה הצמדה ללחי עם יד פרוסה קדימה כאוחזת נשק). הוא ירה ארבע או חמש כדורים. היה קול ירי חזק... ראפת התקרב יותר אלינו וכיוון את הנשק לאברהים שהיה במרחק עשר מטרים ממנו. הוא ירה על אברהים ארבע חמש פעמים לא ראינו שקרה משהו לאברהים רק אחר כך ידענו שהוא נפצע. אני תפסתי את הנשק מקדימה והרמתי לו את הנשק

לאויר ועוד כדור יצא לשמיים. אמרתי לו: השתגעת? תשתמש בשכל שלך ותרחיק את הנשק" **ראפת ענה לי: עכשיו אני יירה בך". אני המשכתי ללכת קדימה והבן שלי מועתסם מאחורי ראה שראפת מכוון את הנשק לגב שלי לירות בי ומועתסם הבן שלי הרים לו את הנשק לשמיים והכדור עלה למעלה והיד של הבן שלי נשרפה.** אני לא יודע אם זה מהכדור הוא מהא של הנשק.

"

18. בנוסף הוא תאר את הירי על עבדאללה. לדבריו עבדאללה עמד על הגג למעלה ונופף בידיו למשפחת דבש שיפסיקו לירות. הוא נפגע מירי בכל הגוף שלו. חמאדה חמאדה נדרש בהודעתו גם לירי שנעשה על ידי אחרים ובהם האני מחמד רשיד דבש, ועמיד אחמד חדר דבש.

גרסת מחמוד חמאדה

19. מחמוד לא היה עד לקטטה ובעדותו כלולים דברים ששמע מאחרים. עם זאת הוא מציין כי ראה את האני דבש מחזיק ביד שלו רובה מסוג עוזי ויורה לכיוון הבתים של משפחת חמאדה. הוא זיהה את ראפת דבש לפי תמונתו ואישר כי ראה אותו באירוע. הוא השיב בשלילה לשאלה אם ראה את ראפת מחזיק בידו דבר מה. הוא ציין כי ראה את מחמוד יורה לעבר הבתים שלהם באקדח. באשר לירי על עבדאללה הוא אמר כי שני רעולי פנים ירו ברובה ציד לעבר הבתים והם שירו בזייד ובעבדאללה.

גרסת עבדאללה חמאדה

20. עבדאללה נטל חלק בשלב המאוחר של האירוע ולפי עמדת המבקשת נורה על ידי ראפת בעת שעמד על גג ביתו. גרסתו הראשונה ניתנה בבית החולים ביום 11.10.14 בשעה 21:40 ובמסגרתה נרשמו הדברים הבאים:

"אני רוצה להגיש תלונה על כך שרפת דבש בא אלי עם נשק גדול ופתאם אני שמעתי פיצוץ והתעוררתי בבית החולים."

21. עבדאללה מוסר הודעה נוספת ביום 14.10.14 בשעה 13:55- בבית החולים - שבמסגרתה תיאור מפורט של השלב שבו הוא נפצע. לדבריו:

"אני הייתי בבית ואז אני שמעתי צעקות ואני יצאתי מהבית. הגיעו המון אנשים מהכפר... ואז כל משפחת דבש התחילו לזרוק אבנים לעבר הבית שלי מכיוון שהוא היה סמוך לבתים של משפחת דבש. אני יצאתי לגג של הבית וצעקתי להם "יש נשים בבית" ואז ירו עלי. ש. אתה ראת מי ירה עליך?"

ת. **ראפת דבש ירה עלי והוא החזיק נשק גדול.**

ש. באיזה צבע הנשק שראפת החזיק?

ת. אני לא זוכר צבע אבל הוא היה בגודל של רובה M-16

ש. כמה כדורים ירה ראפת?

ת. הרבה כדורים..."

22. את המרחק שלו מראפת הוא הגדיר כ- 30 מטר כשהוא על הגג. הוא הבהיר כי היה על הגג לבד. בתשובה לשאלה איך ראפת ירה עליו הוא השיב: "הוא כיוון עלי נשק גדול שמעתי בום ואז הגעתי לבית החולים".

23. עבדאללה מסר הודעה שלישית ביום 23.10.14 בשעה 08:59. במסגרת הודעה זו אמר עבדאללה כי לא עמד על הגג של ביתו אלא על גג אחר, סמוך שנמצא על בית הדוד שלו מחמד חמאדה. הוא חזר על כך שנורה באמצעות "חרטוש" וכי פגעו בו 50 כדורים בכל הגוף תוך שהראה את סימני הכדורים לחוקר. באשר לזהות היורה אמר עבדאללה דברים שונים:

"אני לא יודע. איך אדע? הוא לבש בגדים שחורים. את פניו לא ראיתי. ראיתי אותו כי יש אור ברחוב. זה היה בלילה. אור הרחוב לא הספיק לי לראות אתה יורה אבל לא יודע מי הוא... אני לא יכול לדייק לך כי הרבה מהם היו חמושים..."

24. הוא הסביר כי נערכה סולחה בין המשפחות וכן פרט שלא ניתן להוציא את הכדורים שבגופו בגלל שהדבר יכול לסכן את בריאותו.

25. לאחר שנגבית ההודעה השלישית מתקיים עימות בין עבדאללה לבין ראפת. במהלך העימות נשאל עבדאללה האם ראפת הוא זה שירה בו לפני שבועיים והוא השיב: "**אני לא עונה שום דבר עכשיו**". בתשובה לשאלה למה הוא ענה "**זכותי**". הוא תאר לבוש שונה של ראפת כמי שלבש גלביה שחורה. עבדאללה נשאל בעימות איזה נשק ראה אצל ראפת והשיב כי לא ראה.

26. מיד לאחר העימות שבו שינה עבדאללה את גרסתו המפלילה כלפי ראפת הוא נחקר שוב. הוא סיפר על הסולחה שנעשתה ועל כך שיקבל כסף. הוא אישר שאמר את השם של ראפת בעדות הראשונה. לגבי אזכור שמו בעדות השנייה הוא אמר כי אינו זוכר. כאשר נאמר לו שאמר שראפת ירה עליו הוא השיב, "כן הוא ועוד כמה אנשים". הוא השיב בשלילה לשאלה אם שיקר בעדויות שנתן. בהמשך הוא אמר כי אינו חוזר בו מהתלונה רק "**לא זוכר מי הרים עלי את הנשק**". יחד עם זאת כאשר הוא נשאל האם הוא בטוח שראפת לא ירה עליו הוא השיב כי אינו בטוח וכי אינו יודע כי היו הרבה נשקים.

גרסת זיאד חמאדה

27. זיאד חמאדה שמסר גרסה ביום 14.10.14 בשעה 16:43 אמר כי ראה את ראפת מצטפא דבש יוצא מכל האנשים שהיו ממשפחת דבש עם "נשק ארוך לצייד של ציפורים ומתחיל לירות באוויר ואז הוא ירה על עבדאללה שהיה על הגג ונפל בתוך הגג".

מסמכים נוספים

28. החוקר תומר מונסנגו שגבה את הודעתו הראשונה של עבדאללה בבית החולים תעד במזכר את הדברים. הוא כתב כי עבדאללה אמר לו שמי שהנהיג את כל הבלאגן נגדו היה ראפת דבש וכי מי שפגע בו היה ראפת מצטפא דבש, שהחזיק אקדח וירה איתו על הקרבן. הוא מוסיף כי בהמשך כשניסה להבין מה זה האקדח אמר לו עבדאללה שמדובר ברובה לצייד לציפורים.

29. בנוסף למסמכים שבתיק החקירה העביר בא כוחם של המשיבים מספר תצהירים שגבה מעדים, שהמטרה לא זימנה לצורך קבלת גרסתם. העדים הם מחמד עליאן שמסר בתצהירו כי ראפת ניסה להפריד בין האנשים, עלי אטרש שמסר כי מי שירה היה אדם רעול פנים עם רובה ציד, וכן מודד שהבהיר כי לא ניתן לעלות לגג ביתו של עבדאללה.

הטענות

30. המבקשת נסמכת על ההודעות של בני משפחת חמאדה כפי שפורטו לעיל ועמדתה היא שיש בהן לבסס קיום ראיות לכאורה למכלול הנטען כלפי שלושת המשיבים. בא כוח המבקשת היה ער לכך שקיימות ראיות אחרות הנותנות באופן חלקי תמונה שונה ובעיקרן העדויות על כך שהירי בוצע על ידי רעולי פנים וזאת לצד ההתפתחות בגרסתו של עבדאללה. הוא סבר כי אין בכך כדי לשלול את המשקל הראייתי של העדויות כולן התומכות ומשתלבות זו בזו. עניין נוסף שהובהר היה כי לא הייתה אפשרות לערוך פעולות חקירה נוספות כמו חיפוש בבתי המשיבים ומעורבים אחרים, בדיקות בשטח ופעולות מדעיות וזאת בשל המצב הבטחוני במזרח ירושלים. מכאן שאין לפנינו מצב שבו קיימים מחדלי חקירה אלא נימוקים אובייקטיביים להימנעות מביצוע פעולות נוספות.

31. עמדת המשיבים היא כי אין ראיות לכאורה ואין כל יסוד לכתב האישום. בא כוח המשיבים טען כי המדובר בעלילה שהעלילו בני משפחת חמאדה על בני משפחת דבש בשל הסכסוך בין המשפחות. לדבריו המטרה נקטה צד ובחרה לחקור רק את בני משפחת דבש ולהעמיד שלושה מהם לדין.

32. בא כוח המשיבים הצביע על בקיעים וחסרים רבים החומר הראיות עליהם עמד בהרחבה. להלן אסקור בקצרה את הטענות העיקריות:

א. היעדר זיהוי המשיבים - לטענת בא כוח המשיבים אין בפני בית המשפט ראיה המזהה את שלושת

המשיבים כמי שאליהם התייחסו העדים בהודעותיהם. לא נערכו מסדרי זיהוי, לא הוצגו תמונותיהם ואין לדעת אם לא מדובר באנשים אחרים שנושאים באותם שמות.

ב. **התמורות וחוסר ההיגיון בגרסת עבדאללה חמאדה** - בא כוח המשיבים הצביע על כך שעבדאללה שינה את גרסתו באופן מהותי במעבר מהודעה להודעה. השינויים היו בקשר עם זהות מי שירה בו והיכן היה כאשר נורה. כך בהודעה הראשונה בבית החולים הוא אמר כי ראפת בא אליו עם נשק גדול. הוא אינו מזכיר ירי אלא רק כי שמע פיצוץ ומתיאורו ניתן ללמוד על כך שראפת והוא היו במקום קרוב אחד לשני ולא כי עמד על גג וראפת היה על הקרקע. הודעתו השנייה משנה את המקום בו עמד וממקמת אותו על גג הבית שלו. את הירי היא מעבירה למרחק של 30 מטרים ממנו. בהודעה השלישית - המיקום משתנה וזו לגג אחר - הגג של הבית הסמוך. בהודעה זו הוא אינו יודע לומר מי ירה בו וטוען שלא ראה את פני היורה. גם מיקום היורה בהודעה זו משתנה ועובר לפינת הרחוב. קושי זה נלמד מעדויות נוספות הממקמות את עבדאללה ברחוב ולא על הגג.

ג. **היעדר בדיקת היתכנות גרסת עבדאללה על הירי בו** - לצד הטענות בדבר התמורות בגרסת עבדאללה הצביע בא כוח המשיבים על כך שהמשטרה לא ערכה כל בדיקה להיתכנות טענותיו. הוא ציין כי שוטר היה במקום, על הגג וברחוב וצילם תוך שעבדאללה מראה לו את מקום עמידתו. הפעולה המתבקשת הייתה לבדוק האם ירי ישיר בין מקום העמידה של ראפת לפי הנטען לבין מקום עמידתו של עבדאללה - אפשרי.

ד. **גרסתו של אברהים חמאדה** - בא כוח המשיבים ניתח את גרסתו של אברהים לגבי אופן השימוש באקדח על ידי ראמי ומחמוד. הוא ציין כי התיאור שלפיו האב מחזיק לבין את האקדח ומלמד אותו לירות תוך כדי אירוע נראה לקוח מסרטים ולא מהמציאות. כך גם בהמשך התיאור לגבי ראמי ומחמוד - המעבירים ביניהם את האקדח ומחמוד מחזיק לראמי את היד. עמדתו של בא כוח המשיבים דומה גם בהתייחסו לטענה להרמת ידו של ראפת האוחזת ברובה ציד. לדבריו הגרסה לפיה **בחורים** הסיטו את הנשק אינה נראית מציאותית. מכל מקום אם לפי הטענה הכדורים פגעו בקיר ניתן היה לבדוק את הקיר ולראות האם יש אימות לגרסה מתוך הקליעים או סימני הפגיעה. עוד הצביע בא כוח המשיבים על הפרכות הנלמדות מתוך גרסתו של אברהים - כניסתו הביתה אחר שנפגע ויציאתו לאחר שהחליף מסנדלים לנעליים. תיאורו את עבדאללה כמי שמצוי על הגג שלהם, ולא על הגג של מוחמד חמאדה. בא כוח המשיבים הפנה גם לכך שלפי דברי אברהים היה אדם אחר שירה והוא עמיד אחמד דבש שירה ברובה ציד והוא לכאורה הפוגע עבדאללה.

ה. **גרסתו של חמאדה חמאדה** - קיימות לטענת המשיבים סתירות בין גרסתו של חמאדה לגרסאות אחרות שכן הוא אינו מתאר שקרה משהו לאברהים למרות שנורה 4-5 יריות. הגרסה שלו היא שאברהים כלל לא נפגע. גם החלק השני של התיאור שלפיו אמר לראפת בקול שלא יירה אינו מופיע בגרסאות אחרות וניתן היה לצפות שהיה נכלל בגרסתו של אברהים. עוד לא ברור כיצד זה לא נפגעה ידו מהסטת הנשק שהיה מצוי בידו של ראפת בעוד שכאשר מועתסם עשה כן הוא נפגע ביד.

ו. **גרסתו של אחמד חמאדה** - מעדותו עולה סתירה לגרסתו של עבדאללה שעמד לבד על הגג ולפתע הוא מזכיר הימצאות של ילדים במקום.

ז. **גרסתו של מועתסם חמאדה** - בא כוח המשיבים עמד על הפער שיש בין גרסת מועתסם לגרסתם של עמוד 10

חמאדה חמאדה ואברהים הן לגבי המרחק שבו עמדו הצעירים. כמו כן הוא ציין כי בגרסת מועתסם אין אזכור לכך שראפת כיוון את נשקו לעבר אברהים או לתיאור של חמאדה שהוא הסיט את הרובה. מועתסם גם לא מתאר כי הוא עצמו הסיט את הרובה בעת שראפת כיוון אותו על אביו. התעודה הרפואית בעניינו אינה מזכירה כוונה.

33. לצד הקשיים בעדויות, שעליהן נסמכת המבקשת, כפי שפורטו לעיל וכן טענות נוספות שנטענו על ידי בא כוח המשיבים, הוא עמד גם על הראיות התומכות בגרסתם של המשיבים כי לא היו מעורבים בירי. בא כוח המשיבים הפנה לעדותו של מחמוד חמאדה ששללה את הטענה כי ראפת החזיק בנשק וגרסה כי מי שירו היו שני רעולי פנים. עוד הגיש בא כוח המשיבים תצהירים שגבה מאנשים שלא נחקרו במשטרה ושמהם נלמד כי עבדאללה נפצע בעת שהיה בכביש ולא על הגג, היו רעולי פנים שירו ומהם נפגע עבדאללה ותיאורים על כך שראפת ניגש וחבש את עומר חמאדה שנפצע.

34. בא כוח המשיבים הוסיף כי חולשת הראיות נובעת גם ממחדלי חקירה. הוא מנה את היעדרן של חוות דעת ותעודות רפואיות לגבי הנושאים שבמחלוקת: אופן ביצוע הירי, קיומו של קו ירי, התאמת הכדורים שבגופו של עבדאללה לנשקו של ראפת. עוד תקף את אי עריכתם של חיפושים בבתי המעורבים, היעדרו של תיעוד הקיר שעליו ניתזו נתזי הירי, הימנעות מאיסוף תרמילים ובדיקת התרמילים שנמסרו למשטרה, היעדר בדיקתם של מועתסם וחמאדה באשר לאפשרות כי אחזו בקנה של הרובה ויש סימנים לכך על גופם, אי עריכתה של בדיקת סימני דם של עבדאללה על הגג, שבו לכאורה נפגע על רקע הטענה לכך שהיה על הכביש.

35. נדבר נוסף בטענות בא כוח המשיבים באשר לראיות נעוץ בטענת האפליה שהעלה. בא כוח המשיבים עמד על כך שבחומר הראיות קיים בסיס לאישום כלפי מעורבים אחרים שלפי גרסתם של אותם עדים השתמשו בנשק, יידו בקבוקי תבערה ואף ניסו לדקור בסכין. לשיטתו מאי הגשתם של כתבי אישום נוספים נלמד חוסר אמון של המבקשת באותן גרסאות וחוסר אמון זה צריך להקרין גם על נקודת המבט כלפי גרסתם בכל הנוגע למשיבים.

36. על רקע מכלול הטענות טען בא כוח המשיבים כי לא קיימות ראיות לכאורה, לא במובן הטכני ולא במובן המהותי בהיעדרו של זיהוי ובהינתן כי לא ניתן לתת כל אמון בגרסאותיהם של העדים שכן זו לא תיתכן וכי העדים כולם קשורים זה לזה ומונעים על ידי אותו אינטרס.

37. בא כוח המבקשת השיב בקצרה לטענות בא כוח המשיבים ושלל את טענתו לגבי הזיהוי. הוא הפנה לכך שהעדים נוקבים בשמותיהם של המעורבים וחלקם אף נוקבים בשם המלא- המרובע של ראפת ובוודאי בשם אביו. עוד הוא הפנה לכך כי כל העדים ציינו כי ראמי ומחמוד הם אב ובנו ולכן הזיהוי ברור גם ללא מסדרי זיהוי. אשר לטענות לעניין הפערים בין הגרסאות השונות הוא הצביע על כך כי מדובר בפערים בעניינים משניים וכי התמונה הכוללת המתקבלת ממכלול הגרסאות נותרה איתנה. בא כוח המבקשת לא שלל את האפשרות כי חוות דעת של רופא משפטי הייתה יכולה לסייע אך לדבריו אין בכך כדי לפגום במשקל הראיות הקיימות.

38. הארכת בתיאור הראיות והטענות אך בסופו של דבר אין המדובר בתיק מורכב או חריג, אף שהועלו בו טענות רבות. בחינת מכלול העדויות התומכות בכתב האישום מעלה כי למרות שקיימות סתירות ועולות שאלות - התמונה ברורה ולדידי קיימות ראיות לכאורה בעוצמה מלאה לביצוען של חלק מהעבירות ובעוצמה פחותה יותר לחלק אחר כפי שאפרט להלן.

39. אתחיל בטענת היעדר הזיהוי. לא מצאתי כל ממש בטענה זו. עיון בהודעות השונות מלמד כי כל העדים הרלוונטיים: אברהים, מועתסם, חמאדה, עבדאללה, זיאד חמאדה ואוסמה בקיראת ידעו לזהות את ראפת בשמו. חלקם אף נקב בשמו ביחד עם שם אביו וחלקם ציינו סימני זיהוי נוספים כמו הלבוש הלבן וההגעה ברכב לבן. המדובר בעדים שעלה מעדותם כי הם מכירים את ראפת היטב וכי כולם מתייחסים לאותו אחד ומייחסים לו את אותם מעשים. מכאן שאין כל ספק כי ראפת שאליו הם מתייחסים הוא המשיב מס' 1. כך גם באשר לזיהוי שניתן לראמי ולמחמוד. מתוך העדויות עלה כי כל העדים מזכירים את הקשר המשפחתי בין השניים: מחמוד הוא אביו של ראמי. ההתייחסות לשניהם יחד לצד אזכור הקשר המשפחתי - די בה כדי לבסס את זיהויים של ראמי ומחמוד הנזכרים בהודעות השונות עם המשיבים מס' 2-3. איני סבור כי נדרש היה לערוך מסדר זיהוי וכי יש באי עריכתו כדי להחליש מעוצמת הראיות.

40. מכאן לראיות הקושרות את ראפת. מתוך ההודעות כפי שנסקרו לעיל נלמד כי ששה אנשים לפחות קושרים אותו להימצאות במקום (אברהים, מועתסם, חמאדה, עבדאללה, זיאד חמאדה ואוסמה בקיראת). מתוך הששה ארבעה מתארים תיאור דומה של מעשיו שכלל את הגעתו ברכב למקום, הוצאת חרטוש (רובה ציד) ושימוש ברובה כדי לירות. עוד מתוארת הפגיעה באברהים מנתזי הירי, ניסיון הירי לכיוון חמאדה והזזת הנשק על ידי מועתסם והירי לכיוון עבדאללה. לצד ההודעות קיימת תמיכה הנובעת מתיעוד הסימנים בידו של מועתסם על ידי החוקר וכן מתיאור הפגיעות בגופו של אברהים בעת שנחקר.

41. אכן קיימות גם תהיות שעולות מתוך ההודעות כפי שהיטיב לתאר בא כוח המשיבים. גרסתו של אברהים תמוהה בעיקר סביב כניסתו לבית לאחר שנפגע ויציאתו המיידית ממנו. התיאורים של הסטת כלי הנשק על ידי מועתסם מעוררים ספק מסוים עד כמה הזזת כלי נשק כזו אפשרית וכך גם התמורות בגרסתו של עבדאללה. בנוסף אין אחידות לגבי התיאורים של כל אחד מרכיבי האירוע. יחד עם זאת, מצאתי כי אין באותן תהיות כדי לגרוע מהמשקל הראייתי שיש לייחס לעדותם של ארבעה לפחות המתארים תיאורים שבמהותם הם דומים ומערבים את ראפת בירי ובניסיון לפגוע באברהים, בחמאדה ועבדאללה.

42. כפי שצינתי לעיל היו תמורות בגרסתו של עבדאללה ואולם על רקע קיומה של סולחה שנלמד מתוך עדויות המעורבים - ניתן להבין את השינוי שחל בגרסתו בשלב מסוים ומקובלת עלי עמדת המבקשת כי לצורך השלב הנוכחי נכון להעדיף את הגרסאות שנתן בסמוך לאירוע. עיון בהודעה הראשונה ביחד עם המזכר שערך החוקר מלמד כי עבדאללה ציין שראפת ירה בו, וכן כי ירה בו ברובה ציד (ר' ההבהרה במזכר החוקר תומר מונסנגו) כפי שנטען גם בהודעה השנייה. אמנם ניתן היה להבין כאילו לא היה על הגג בעדות הראשונה אך אין אמירה ברורה ומפורשת כזו וכאשר העניין נבחן בצורה מקיפה יותר בהודעה השנייה הבהיר עבדאללה היכן עמד. אינני מתעלם מכך שקיימות ראיות אחרות בדבר מקום עמידתו וזהות הפוגעים בו ואולם לא ניתן שלא לתת משקל מתאים להודעתו שלו בדבר מי שפגע בו.

43. למרות זאת, מצאתי כי לא ניתן לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה בעוצמה מספקת לגבי שיוך הירי שגרם לפגיעות בעבדאללה לראפת וזאת נוכח הראיות האחרות שהובאו המתעדות שימוש נוסף בנשק על ידי אחרים באותו שלב. אני סבור כי במקרה זה, מהשיקולים שאפרט להלן, קם ספק סביר לכאורי בשאלה האם דווקא הירי מצד ראפת הוא שהסב את הפגיעות לעבדאללה.

44. כך הדבר גם באשר לטענות כלפי ראמי ומחמוד בכל הנוגע לשימוש מצדם באקדח ולירי. העדויות בעניין זה עולות מאברהים וממועתסם ששניהם מתארים איך אחזו באקדח וירו בו יחדיו. עדות דומה ניתנה מפי אוסמה בקיראת. אמנם, מתעוררת שאלה בדבר אמינות התיאור על ההדרכה שנתן מחמוד לראמי כיצד לירות בזמן האירועים אך אני סבור כי התהייה הזו פוגמת במשקל הכולל של ההודעות.

45. אינני מתעלם מטענות בא כוח המשיבים לעניין מחדלי החקירה ואפליה. אני נכון להניח כי גם במצב הבטחוני הקיים כעת ניתן היה לבצע פעולות נוספות שהיה בהן לאמת או להפריך את החשדות. כך, כאשר שוטר נמצא במקום ממילא ועורך צילומים ביחד עם עבדאללה, ניתן היה לבצע שחזור של מיקום העמידה של ראפת לעומת מיקומו של עבדאללה ולבחון אם קו ירי כזה אפשרי. עוד ניתן היה לנסות ולאתר סימני דם של עבדאללה על הגג כדי לבחון האם נפגע כשהוא מצוי עליו. כך ניתן היה לבחון את סימני הנתזים על הקיר, את הזוויות ופעולות מדעיות נוספות שהיו יכולות לתת מידע נוסף. עם זאת, "עצם קיומם של מחדלי חקירה אינו מהווה טעם מספיק לזיכוי של נאשם" והמבחן הוא האם היה בפעולות החקירה שלא בוצעו כדי למנוע הוכחת האישום מעבר לספק סביר והאם למרות מחדלי החקירה הוכחה האשמה כנדרש (ר' ע"פ 7456/00 אבו סבית נ' מדינת ישראל (31.10.07) פסקה 10, ע"פ 7287/13 סאעד סידווי נ' מדינת ישראל (23.9.14) פסקה 34 וההפניות שם). מכאן שמחדלי החקירה נשקלים במסגרת שקילת מכלול הראיות ובחינת דיוטן - הראיות שישנן ואלה שאינן בשל המחדלים. כאמור לעיל יש בחלק מהמחדלים כדי להחליש מעוצמת הראיות לגבי עבירת החבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין בכל הנוגע לראפת.

46. בנוסף גם טענות האפליה מקימות קושי על התנהלות המבקשת. מתוך חומר הראיות עולה בסיס לכאורי לביצוען של עבירות נוספות על ידי מעורבים אחרים. הבחירה שלא להסתמך על ההודעות בקשר אליהם יש בה כדי לעורר שאלות.

47. לסיכום, בכל הנוגע לעבירות הנשק: החזקת הנשק על ידי ראמי ומחמוד ונשיאת הנשק על ידי ראפת - קיימות ראיות לכאורה בעוצמה מלאה ללא כל הסתייגות. אשר לעבירות הנוספות - החבלה בכוונה מחמירה - הרי שבקשר עם ראפת מצאתי כי הראיות לכאורה באשר לקיומה של עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין שיוחסה לו - שעניינה פציעה או גרימת חבלה חמורה שלא כדין - אינן בעוצמה מספקת אך קיימות ראיות לכאורה לקיומה של העבירה האחרת - לפי סעיף 329(א)(2) שעניינה הניסיון לפגוע שלא כדין באדם בקליע, סכין או נשק מסוכן או פוגעני אחר. ראיות לכאורה לביצוע עבירה זו קיימות גם בקשר עם ראמי ומחמוד. עם זאת, נוכח כל האמור לעיל: התהיות, מחדלי החקירה והאפליה הרי שקיימת הפחתה מסוימת בעוצמת הראיות בקשר עם עבירות אלה.

עילת מעצר וחלופה

48. דומה כי הצדדים אינם חלוקים על כך שעבירות האלימות והשימוש בנשק מקימות עילת מעצר של מסוכנות. המבקשת נסמכת בנוסף על עברם הפלילי של ראפת ומחמוד כמבסס נימוק נוסף לקיומה של מסוכנות.

49. עמדת המשיבים היא כי מסוכנות זו נעלמת בשל מספר שיקולים: פרק הזמן עד למעצרם של המשיבים אף שזהותם הייתה ידועה מוקדם יותר; הימנעות ממעצר והעמדה לדין של מעורבים אחרים שנטלו חלק באירועים, אחזו בנשק או בסכין וביצעו עבירות אלימות אחרות. לצד טענות אלה סבור בא כוח המשיבים כי העבר הפלילי במקרה זה אינו מכביד ועניינו עבירות מלפני זמן רב.

50. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים מצאתי כי במקרה זה קמה מסוכנות הנובעת מהתנהגותם של המשיבים, מעצם החזקתו של נשק, שלגביה עוצמת הראיות הייתה גבוהה יחסית ומעצם השימוש בו כדי לנסות ולפגוע - שלגביה עוצמת הראיות מוצקה פחות אך קיימת. לצד המסוכנות הנובעת מעצם המעשה - הרי שלפחות לגבי ראפת העבר הפלילי מעצים אותה במידה ניכרת.

51. עיון בגיליון הרישום הפלילי של ראפת מלמד כי הוא כולל הרשעה קודמת בעבירות של מכירה או מסירה של נשק ללא מורשה בזדון - לפי סעיף 144(ב)(3) לחוק העונשין בשנים 2007-2008 (3 עבירות). הוא נדון למאסר למשך 24 חודשים. בנוסף לחובתו הרשעות בעבירות על חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 משנת 2003 ובעבירת איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש משנת 1998. אשר לשני המשיבים האחרים - הרי שלראמי אין עבר פלילי ועברו הפלילי של מחמוד רחוק יחסית ולא רלוונטי.

52. מכאן שמצאתי כי קיימת עילת מעצר של מסוכנות בעוצמה משתנה לגבי שלושת המשיבים אך יש לבחון אפשרות שחרורם לחלופה.

טענת האפליה

53. בא כוח המשיבים טען לקיומה של אפליה פסולה בין המשיבים לבין האחרים. לשיטתו אותה אפליה שכשלעצמה מחייבת שחרור, גם אם נקבע שקיימות ראיות לכאורה. הוא הפנה לכך שאותם עדי תביעה - כולם - הפלילו עוד מספר אנשים בעבירות זהות. חלק מהמופללים לא זומנו לחקירה. חלק הוזמן לחקירה, נחקר על החשדות שיוחסו על ידי עדי התביעה ושחרר ממעצר ללא תנאים מגבילים.

54. כך הפנה בא כוח המשיבים לעדותו של עבדאללה הקושרת את עמיד דבש להחזקת נשק וירי, החזקת בקבוק תבערה ושריפת רכב של אחד התושבים בכפר. אותו עמיד הופלל גם על ידי אחמד חמאדה שהעיד כי ירה על עבדאללה. עמיד נזכר גם בהודעת אברהים כמי שעמד עם לום ותקף אותו והוא נזכר בהודעת מועתסם כמי שאחז בנשק. אחרים שהופללו על ידי העדים השונים היו חג'אג, עמר ומצטפא.

55. בא כוח המבקשת הסביר בטיעוניו כי המבקשת בחנה את חומר הראיות ומצאה כי בשלב הנוכחי רק ביחס למשיבים קיימות ראיות מספיקות. מתוך דבריו ניתן היה להבין כי החלטה סופית טרם התקבלה.

56. בעניין זה מצאתי כי אכן מתעוררת טענה ממשית לאפליה בין המשיבים לבין אחרים. כפי שציין הסנגור בהרחבה בטיעוניו עולה מתוך ההודעות של אותם עדים כי אחרים אחזו בנשק והשתמשו בו לירי. לגבי אחרים עולה שימוש בסכין וניסיון דקירה וכן קיימות ראיות ליידוי בקבוקי תבערה. אי הגשתם של כתבי אישום נוספים אינה מובנת וספק בעיני אם ההסבר שניתן יכול לעמוד כאשר קיימות לפחות לגבי עמיד ראיות ממספר מעורבים שמצדיקות התייחסות אחרת כלפיהם. מכאן, שעל פני הדברים בבחינה הלכאורית של הראיות נמצא כי היה מקום לנהוג באופן שווה בין המשיבים לבין חלק מהמעורבים האחרים ששוחררו (השווה בש"פ 345/89 אהרן מסיקה נ' מדינת ישראל, פ"ד מג (2) 423, 425 (1989), בש"פ 7686/03 וובשין ופייב נ' מדינת ישראל פ"ד נז (6) 753, 765-763 (2003)).

57. יחד עם זאת, איני סבור כי משמעות הדבר היא שחרור המשיבים שכן קיימים הבדלים באשר למעשים השונים, להיקף הראיות ולאמינותם ואולם מצאתי כי גם שיקול זה יכול לתמוך באפשרות השחרור לחלופה, וזאת תוך איזון בין חומרת המעשים בהם מדובר ושיקולי טובת הציבור, היקפה של האפליה וטיב ההסברים שניתנו לה (השווה בש"פ 767/13 טל נוסלן נ' מדינת ישראל (7.2.13) פסקאות 9-10).

סיכום

58. כמפורט לעיל מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה בעוצמה מספקת ביחס לכל המשיבים באשר לעבירות הנשק וכי קיימות ראיות לכאורה בעוצמה מספקת אך פחותה יותר באשר לעבירות החבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין. עם זאת נוכח השיקולים שפורטו לעיל לעניין עוצמת הראיות, מחדלי החקירה והאפליה יש הצדקה לבחינתה של חלופה ביחס לכל המשיבים ובחינה כזו תיעשה לאחר קבלת תסקיר מעצר בעניינם.

ניתנה היום, כ' חשוון תשע"ה, 13 נובמבר 2014, במעמד הצדדים.

ארנון דראל, שופט